

युक्तः। तथाच शिवायाम्। “ए ऐ तु कण्ठ-
तालथावोक्त्रौ कण्ठौष्ठौ स्मृतौ”। स च
ऋसो न भवति। (दिमात्रत्वात् दीर्घस्त्रिमात्र-
त्वात् ऋतश्च भवति। उदात्तानुदात्तस्वरितभेदे-
स्त्रिविधोऽपि पुनः प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिक-
भेदाभ्यां षड्विध एव।)

“ऐकारं परमं दिव्यं महाकुण्डलिनी स्वयम्।
कोटिचन्द्रप्रतीकां पञ्चप्राणमयं सदा ॥
ब्रह्मविष्णुमयं वर्यं तथा रुद्रमयं प्रिये।
सदाशिवमयं वर्यं विन्दुचयसमन्वितम्” ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वङ्गीयभाषायाम्) तस्य
लेखनप्रकारो यथा,—

“एकाररूपमध्ये तु किञ्चिद्दो तदोर्द्धतः।
चन्द्रेन्द्रभानवस्तासु मात्रा शक्तिः क्रमात् स्मृताः ॥
त्रिधा शक्तिमयी पूर्वा दुर्गा वाणी सरस्वती”।
इति वर्योद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तन्नामानि यथा,—
“शैलजा भौतिकः कान्ता वायवी मोहिनी विभुः।
दत्ता दामोदरप्रद्योऽधरो विह्वतमुख्यपि ॥

क्षमात्मको जगद्योनिः परः परनिबोधकत्वात्।
ज्ञानामृता कपर्दिश्रीः पीठेशोऽपिः समाह्वयः ॥
त्रिपुरा लोहिता राक्षी वाग्भवो भौतिकासनः।
महेश्वरो दादशी च विमलश्च सरस्वती ॥
कामकोटो वामजानुरंशुमान् विजयो जटा”।
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ इतान्तः। योनिः। इति
बीजवर्णाभिधानम् ॥ (अनुबन्धविशेषः। यथाह
कविकल्पद्रुमः। (“शैर्यादिः स्यादोर्निष्ठातन
चौरनिट्”। एतेन यथादिगणोयत्वात् “ऐ वसौ
निवासे इत्यस्य लिटिप्रभृतिषु सम्प्रसारणे कृते
उवाच इत्यादयो भवेयुः” ॥ माहकान्यासे अक्षरे
न्यस्यतया तदाख्ययाप्यभिधानम् ॥ माहकान्यास-
मन्त्रो यथा। “ए नम षोष्ठे ऐ नमोऽधरे” ॥
इति ॥)

ऐ, अ, (एतीति। आ + इण् + विच्।) आऋणम्।
खरणम्। आमन्त्रणम्। इति मेदिनी ॥

ऐः ऐ, (एति प्राप्नोति सर्वम्। आङ् + इण् + विच्।)
महेश्वरः। इति एकाक्षरकोषः ॥
ऐकागारिकः, त्रि, (एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य।
“ऐकागारिकट् चौरै” ५। १। ११३ इति इकट्
वृद्धिश्च निपातनात्।) चौरः। इत्यमरः। एका-
गारवासी ॥

ऐकाहिकं, त्रि, (एकाहे भवम्। एकाह् + ठक्।)
एकाहविषयम्। एकदिनान्तरभवम्। इति वैद्य-
कम् ॥ (वैद्यकगोपालकृष्णकविभूषणकृतकषाय-
संग्रहे दास्यादिपाचने यथा। “भूतोत्थं विषमं
त्रिदोषजनितञ्चैकाहिकं द्वाहिकम्” ॥
“काकजङ्घा वना श्यामा ब्रह्मदखी क्षताञ्जलिः।
एत्रिपर्यां त्वपामार्गस्तथा भङ्गराजोऽष्टमः ॥
एषामन्यतमं मूलं पृथ्वीद्वयं यत्नतः।
रक्तसूत्रेण संवेष्ट्य बद्धमैकाहिकं जयेत्” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥
एकाहभवम्। यथा,—
“ऐकाहिकं द्वितीयस्थं त्वोत्थकचतुर्थकम्” ॥

इत्यादि माहेश्वरकवचम् ॥
ऐकाहिकज्वरः, ऐ, (ऐकाहिक एकाहभवो ज्वरः।)
एकदिनान्तरागतज्वरः। तस्यौषधं यथा,—
“पीतं दृक्चिकमूलन्तु पर्युषितजलेन वै।
साङ्गे विनाशयेद्वाहं ज्वरश्च परमेश्वरः ॥
शिरसायाचैव तद्बद्धं भवेदैकाहिकादिनुत्।
एतत् सकाञ्जिकं पीतं रक्तकुष्ठज्वरादिनुत् ॥
वास्थोऽकेन पीतं तत् वृहद्विषहरं भवेत्” ॥
इति गारुडे १६३ अध्यायः ॥

(“ऐकाहिको द्वाहिकश्च त्रिहाहिकश्च तथापरः” ॥
“मुस्तामृतामलकश्च नागरं कण्टकारिका।
कणाचूर्णान्वितः क्षाद्यत्तथा मधुसमन्वितः ॥
ऐकाहिकं वा वेलाद्यं ज्वरजातं व्यपोहति।
वानरेन्द्रमुखं दिव्यं तरुणादित्यतेजसम् ॥
ज्वरमैकाहिकं घोरं तत्क्षयादेव नश्यति।
वानराकृतिमालिख्य खटिकाभिः पुनः प्रष्टु ॥
गन्धेषुमाक्षतेधूपैरर्चयेद्भ्रूषणां वरः” ॥

मन्त्रो यथा,

ॐ हं ऋं श्रीं सुयीवाय महाबलपराक्रमाय
सूर्यपुत्राय अमिततेजसे ऐकाहिक-द्वाहिक-
त्रिहाहिक-चातुर्थिक-महाज्वर-भूतज्वर-भयज्वर-
श्लोकज्वर-क्रोधज्वर-वेलाज्वर-प्रभृतिज्वराणां बन्ध
बन्ध ऋं ऋं ऋं फट् स्वाहा। इति हारीते चि-
कित्सास्थाने। २ अध्याये ॥)

ऐक्यं, स्त्री, (एक + भावे ज्यञ्।) एकस्य भावः।
एकता। एकत्वम्। एकीभावः। यथा। शारदा-
याम्।

“गुरोर्लंब्भवा पुनर्विद्यामयकृत्वो जपेत् सुधीः।
गुरुविद्यादेवतानामैक्यं सम्भावयन् धिया ॥
प्रयमेद्दृष्टवद्भूमौ गुरुं तं देवतात्मकम्” ॥
इति दीक्षातन्त्रम् ॥

ऐक्ष्वं, त्रि, (इक्षोर्विकारः। इक्षु + अण्।) इक्षु-
विकारः। इक्षुसम्बन्धिगुडादि। इति स्मृतिः ॥
(अस्य गुणादय इक्षुशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

ऐक्ष्वं, स्त्री, (इक्षोर्भवम्। इक्षु + अण्।) इक्षुभव-
गुडादि। यथा,—
“कदली लवणी धात्री फलान्यगुडमैक्ष्वम्।
अतैलपक्वं मुनयो हविष्यान्नं विदुर्बुधाः” ॥
इति तिथ्यादितन्त्रम् ॥ इक्षुगुडादिगुणा इक्षुशब्दे
ज्ञातव्याः ॥)

ऐक्षुर्दं, स्त्री, (इक्षुद्या इदम्। “ज्ञप्तादिभ्योऽण्”
४। ३। १६४। विधानसामर्थ्यान्नाणी लुक्।) इक्षु-
दीर्घस्य फलम्। इत्यमरः ॥

(“स्त्रिगोत्रं तिस्रमधुरं वातस्रेषाम्नमैक्षुर्दम्” ॥
इति सूत्रस्थाने। ४६ अ। सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

ऐडुकं, स्त्री, (ऐडुक एव। सार्थे अण्।) ऐडूकम्।
इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

ऐण्यं, त्रि, (एण्यस्य इदम्। एण्य + अण्।) एण्यस्य
चर्ममादि। इत्यमरः ॥

ऐण्यिकः, त्रि, (एण्यं मृगं हन्तीति। एण्यं + ठक्।)
एण्यहन्ता। इति व्याकरणम् ॥

ऐण्येयं, त्रि, (एण्य इदम्। एण्यी + ङञ्।) एण्य-

चर्ममादि। इत्यमरः ॥ स्त्रीणां रतिबन्धविशेषः।
इति हेमचन्द्रः ॥

ऐतिह्यं, स्त्री, (इतिह उपदेशपारम्पर्यम्। तदेव।
इतिह “अनन्तावसथेतिहभेषजाञ् जाः” ५।
४। २३। इति सार्थे अण्।) पारम्पर्योपदेशः।
तत्पर्यायः। इतिह। इत्यमरः ॥ (यथा रामायणे
। ५। ८७। २३।

“ऐतिह्यमनुमानश्च प्रवृत्तमपि चागमम्।
ये हि सम्यक् परीक्षन्ते कुतस्तेषामबुद्धिता” ॥
“ऐतिह्यं नाम आप्तोपदेशो वेदादिः” ॥
इति विमानस्थाने। ८ अ। चरकयोगोक्तम् ॥)

ऐन्दवं, स्त्री, (इन्द्रो देवता यस्य। इन्द्रु + अण्।) मृग-
शिरोनक्षत्रम्। इति ज्योतिषम् ॥ यथा। मात्स्ये।
“अश्विनी रेवती मूलमुत्तराश्रयमैन्दवम्।
स्वाती हस्तानुराधा च मृहारम्भे प्रशस्यते” ॥
ऐन्दवं मृगशिरः। इति मठप्रतिष्ठातन्त्रम् ॥
(इन्द्रोऽस्य इन्द्रम्। चन्द्रसम्बन्धिनि, त्रि। यथा,
मनुः ११। १२५।

“सङ्करापात्रहावास मासं शोधनमैन्दवम्।
मण्डिनिकरणीयेषु तप्तः स्यादावकोस्त्राहम्” ॥)
ऐन्दवे, स्त्री, (ऐन्दव + डीप्।) सोमराज्ञी। इति
वैद्यकम् ॥

ऐन्द्रं, स्त्री, (इन्द्रो देवता यस्य। इन्द्र + अण्।) ष्येष्ठा-
नक्षत्रम्। इति जटाधरः ॥ मूलविशेषः। वन
व्यादा इति भाषा। तत्पर्यायः। वनार्द्रका २
वनजा ३ चरण्यानार्द्रका ४। अस्य गुणाः। कटु-
त्वम्। अम्लत्वम्। रचिबलाधिकारित्वञ्च। इति
राजनिर्घण्टः ॥ (इन्द्रस्य इदम्।) इन्द्रसम्बन्धिनि
त्रि। (यथा मनुः ५। ६३।

“न राज्ञामघदोषोऽस्ति प्रतिनां न च सत्रिणांम्।
ऐन्द्रं स्थानसुपासीना ब्रह्मभुता हि ते सदा” ॥

“ऐन्द्रं स्थानं राज्याभिषेकाख्यं आधिपत्यकारणम्”
इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥ तथा रघुः २। ५०।

“महीतलस्पर्शनमात्रमिन्द्र-
मृद्धं हि राज्यं परमैन्द्रमाहुः” ॥

“ऐन्द्रममु सुपाचय्यमविपन्नं सदा पिबेत्” ॥
इति वामटे सूत्रे। ५ अ ॥)

(इन्द्रस्यापत्यं पुमान्।) बालिवानरे (अर्जुने जयन्ते
च पुं ॥) जलविशेषः ॥)

ऐन्द्रजालिकः, ऐ, (इन्द्रजालेन दीयतीति। इन्द्रजाल
+ ठक्।) इन्द्रजालकारकः। तत्पर्यायः। प्रती-
हारकः २ मायाकारकः ३ कौस्तिकः ४ मायावी
५ अंसकः ६ मायी ७ मायिकः ८। इति जटा-
धरः ॥

ऐन्द्रलुप्तिकः, त्रि, केशप्रयोगविशेषः। टेको इति
भाषा। तत्पर्यायः। खलीटः २ खणतिः ३। इति
भूरिप्रयोगः ॥

ऐन्द्रिः, ऐ, (इन्द्रस्यापत्यं पुमान्। इन्द्र + इण्।)
जयन्तनामा इन्द्रपुत्रः। काकः। इति मेदिनी ॥

(“ऐन्द्रिः किल नखैस्तस्याः विददार सती द्विजः” ॥
इति रघुवंशे। १२। २२।) बालिनामवानराजः।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अर्जुनः। इति हेमचन्द्रः ॥